

Едита Тахири, резидент Приштине, града из којег је протерано десетине хиљада мојих сународника, пре неки дан је довршила послић ради којег нам је долазила и сама немачка канцеларка.

Наиме, шеф преговарачког тима „Приштине“ изјавила је да се на основу Споразума о печату „догодило реципрочно признавање између Републике Косова и Републике Србије у овој области“ [\[1\]](#) . Рећи ће неки да ово није први пут да Тачијеви изасланици констатују признање које је наводно дала Србија, и биће у праву.

Међутим, ово је први пут да неко од званичника Републике Србије прихвата, да се тако изразим, законодавну интервенцију и примену прописа самопроглашене „Републике“ без икаквог означања међународног управе која је уведена по Резолуцији СБ број 1244.

Сада тек почињу велике правне и политичке заврзламе, а Јеремићев и Тадићев (мада више овог другог) пулен је овога пута тако квалитетно обрађен од стране званичника ЕУ и САД, да је право чудо да није понудио да на печату буде Тачијев лик.

Сходно „Споразуму о печату“ који је постигнут у суботу, 3. 9. 2011. године у Бриселу, а који акт не постоји у писаној форми, нити је нама обичним смртницима доступан, на печату којим ће бити овераване царинске исправе за робу која буде улазила на простор КиМ, стајаће „Царина Косова“. И ту се отварају безбројна питања и потпитања, а садашњи режим не нуди одговор нити на једно од њих.

Прво питање се односи на писменост грађана Србије и новинара који ту писменост треба да подстичу, између осталог и тако што ће путем коришћења јавно доступних извора, на конференцијама за новинаре добро осрамотити Борка Стефановића када следећи пут каже да су „Критике на рачун споразума који је у петак у Бриселу постигнут између Београда и Приштине емотивне и импулсивне“ [\[2\]](#) .

